

HIND 5 SENTI

Õpilasteleht

Nr. 24

28. aprillil 1937

V aastakäik.

Riigiraamatukogu.

Nr. ....

LEIN...

20. aprilli õhtul juhtus masendav õnnetus Kilingi-Nõmmel. Kolme algkooli õpilased olid kogunenud filmietendusele. Siis plahvatas film ja kinnisesse klassiruumi, kus pingid koos, jäi 128 õpilast kohutava kuumuslaine ja mürgiste gaaside võimusesse. Viie minutiline kuumuse hävitustöö ruumis täitis kogu maa vapustava kurbusega, emade-isade südamed ahas-tava leinaga ja kõiki õpilasi sügava leina ja kaastundega — kustunud oli 14 meie hulgast...

Mis pärast?...

Teie, meie seast lahkunud, olite vaprad sangarid. Teil jätkus kangelasmeelt lohotada nutvaid emasid, unustada eneste valu ja tunda kaasa teiste valule. —

Pisikese poisikese juures nutab härdalt ema. Poiss on üleni kannatanud põletushaavades, kuid ta on rahulik. „Emake, ära nuta minu pärast, mul polegi nii valus. Küllap paranen...“ ütleb ta, kuid — kümne minuti pärast on temagi kustunud igavesti...

Põlevad leina- ja mälestustuled, püüame lohotada kurbi ja palume:

Issand, jää meie juure, sest päike veereb. Teie kangelaslik minek igavesele koduteele olgu lohotajaks meilegi, teie mälestustuli püsigu —
Aamen.

EDITH ALLIKIVI	12 a.
ILSE JÄRVESOO	15 a.
ELSA KARTAU	7 a.
ERNA KARTAU	13 a.
AUGUST MÄGI	12 a.
LINDA OTSTAVEL	12 a.
HEINARD PALTMAN	8 a.
HEINO PEEDO	7 a.
ERICH PIKKUR	12 a.
HELDUR PUKK	5 a.
VILMA ROSENBERG	14 a.
VALENTIN UINT	16 a.
VILMA UINT	9 a.
HENRY VOLL	9 a.

Õpetaja A. Vooremaa

ÜKS KÜSIMUS

Kui õhtud veel alles pimedad olid, läksin ma ühest koolimajast mööda. Koolimaja keldrikorral on õppetöökojad. Need olid heledasti valgustatud ja oli näha, kuidas hulk suuremaid ja väiksemaid poisse toimetas ja talitas sääli õpetaja juhatusel.

Üks pisike poiss jäi mulle meelde. Üsna akna all seisis ta tööpingi juures ja viilis üht rauatükki. Kahe käega hoidis ta rasket tööriista, noored käed olid nähtavasti veel nõrgad. Aga sellest polnud häda, poiss viilis oma rauatüki kallal ja silmad särasid, kui rapapuru tööriista all tolmas. Siis ta pani korra raske viili kõrvale, pühkis märga laupa, puhkas veidi ja asus jälle tööle.

See väike säravate silmadega poiss, kes vaatas õpetajale ja oma noore töö pääle, jäi mulle meelde. Ma ta nime ei tea, poiss oli mulle võõras, aga ma saadan temale selle kirja kaudu tervisi ja ütlen, et —

murra edasi oma tööd teha rõõmsa julgusega, kui ka süda ja käsi on alles noored, astu edasi säravalt silmil oma õpetaja jälgedesse. Küll sa jätab siis kord ise ka jälgi Eesti ellu, jälgi, mida teised otsivad ja mis kasuks tulevad sinu rahvale.

On üksainus tee olemas, kuidas võitjaks jääda elus — minna selle elu sisse ja ta ülesandeid ja kannatusi püüda täita säravalt silmil ja kogu südamega, aga mitte ainult oma teed, vaid elu suurte juhtide jälgedes, muidu raiskad asjatult aega, teed enesele haiget ja vaevalt sa jõuad elusaladuste, tolle rauatüki või masina südame juure.

Seda kirjutan ma sellele pisikesele teistele noortele, kes murravad enesele teed ellu, et seista kord ka sääli säravalt silmil, ja küsin: kas teie olete otsinud ka elu suurima juhi Jeesuse Kristuse jälgesid, kogu oma noore südamega ja igatsusega?

A. Vooremaa

E. Andok, 13 a.
Hagudi

V.

KOOLINÕUNIK TULEB!

Armas onuke!

Tead, meil käis hiljuti koolinõunik. Oli vahetund. Leidsin endale huvitava tegevuse: joonistasin „matemaatiku“ tahvlile. Et kui ta tuleb, siis näeb, missugune ta õieti on.

Vormisin parajasti „matemaatiku“ nina, kui sõnum käis kulutule-na läbi klassi: üks kasukasse mähitud härra sõitnud kooliõue! „Koolinõunik!“ arvas Kusti, millega ka mina nõustusin. Sa sitik, mul pole ühelgi vihikul ega raamatul paberit ümber ja rasvased teised ka, nii et ei julge neid kodus lohakile jätta, sest see hall Ints, kes teda uskuda teab...

Ägasin korra üle „matemaatiku“. Orava kärmusega valisin lausahtlist välja vähemtähtsad raamatud ja viisin need töötuppa, aga paljukannatanud töövihiku viskasin kohe kaminasse. Mis nüüd veel

oli, need jäidki hääs usus, et ehk ei vaadata.

Avanebki klassiuks koolinõuniku ja klassijuhataja ees. Vaatlesin salaja seda härrat, keda nii harva näha saab. Lõime kohe lahti tervituslaulu. Laulu lõppedes mõtlesin: „Nüüd algab igapäevane tarkuse vaekausile panemine!“ Kõige enne prooviti kurikuulust „matet“. Õnneks või õnnetuseks peatus koolinõuniku sõrm esimesena minul ja ta küsis: „Palju on viis korda sada kakskümmend viis?“ Mulle näis sel hetkel ta sõrm kellaosutina, mis halastamatult mu elu kaheteistkümnendat tundi näitab. „Nüüd, Värdi, oled põhjani plindris!“ haletsesin ennast. Õige pika ja kestva arutamise järgi leidsin, et see tulemus on ümmargune tuhat. „Ei,“ raputas koolinõunik oma tarka pääd. Seda ma juba arvasin! Ega mul iialgi ei vea, sellepärast polnud ka mul vastuse luhatumisest kurvastus kuigi suur.

Selle ainsa küsimusega mind „mates“ õnneks rahule jäetigi. Järgnes looduslugu. Küsitleti teisi õnnelikke ja õnnetuid ning ma arvasin, et ma pääsen sellest saunast.

Saatuse aga tahtis teisiti, — ja mis on väikese õnnetu Värdi tahtmisest suure ja kurja Saatuse vastu? Suur ümmargune null! Närisin pliitsiotsa ja mõtlesin, et ei tea, kas koolinõunikul lapsi ka peaks

Nädala-uudiseid

Keres tuli Ostendes võitjaks

Belgias Ostende rahvusvahelisel mateturniiril jagas P. Keres esikoha Finne'i ja Grob'iga.

Eesti-Itaalia laevaliin

Itaalia-Eesti laevaliini avati pidulikult Napolis, esimese liiniauriku „Sniafiocco“ väljasõiduga. Ühendus Eesti-Itaalia vahel toimub 2 korda kuus.

Ingliskeelne teos Eesti kohta

Kopenhaagenis ilmus äsja taani suurimal kirjastusel nägus raamat Eesti kohta. Raamat on määratud Eesti välispropagandaks ja vastavalt sellele on koostatud raamatu sisu.

Ehitustegevus kaevandustes

Eesti Kiviõlis rajatakse teid, ehitatakse koolimaja ja jaamahoone. Küttejõus püstitatakse töölistamaju, Kohtla-Järvel algasid samuti elumajade ehitustööd.

Raadio-onu Felix Moor'i juubel

Pühapäeval tähistas raadio-onu Felix Moor oma 10-aastast tegevust ringhäälingus avaliku raadioõhtuga.

Rootsist oodata 8 000 suvitajat

Meie turismi-tegelased käisid Rootsis kokkuleppeid sõlmimas laialulatuslikumaks propagandaks. Rootsi ajalehed avaldavad pikemaid kirjutisi Eestist.

Otepää saab elektrit

Ulila ehitab kõrgepinge liini kohale ja Otepää saab elektrit 1938. a. sügisel. Otepää ise ehitab esialgu 5 kilomeetrit kohalikku valgustusvõrku.

Maailmanäitus Pariisis

Maikuuks avatava maailmanäituse kulud tõusevad 1 miljardi frangini. Loodeatakse, et Pariisi näitust külastab 50 miljonit inimest.

olema, ja kui halb elu neil on, kui isa muudkui pärrib ja pärrib, aga keegi midagi õigesti vastata ei oska.

Äkki äratati mind mõtteist küsimusega isiklikult minule. Mida just küsiti, sellest ma aru ei saanud. Vabandasin, nagu kord ja kohus ning palusin küsimust korrata. „Niimeta närijaid loomi!“ — „Kõik loomad, kellel hambad suus!“ (hambutuid ma küll ei tundnud, aga mine tea, missugused loomad sääli hotentottide ja võsainimeste juures elavad, võib-olla ongi hambutud, neid ma ju ei tunne). „Ei ole kõik, on vaid üksikud!“ purustas koolinõunik mu teooriad. Selgitati siis mulle närijaid loomi. Aga iga loom ju närib! Eks, onu? Teised tunnid möödusid aga hirmus hästi, need kaks tundi läksid halvasti, aga tühja, eks teinekord oleme targemad!

See kiri sai küll hirmus suur ja pikk, aga noh, onu, sündmus oli ka suur!

Sinu Värdi.

ME OMA SULEGA

H. Sepp, 15 a.
Tallinn

Haigus

Õrn tuuleõhk paitab mu õhetavaid palgeid,
pean haigena voodis lamama.
Ma vaatan oma sõrmi, nii kõhnu ja valgeid,
ei tea, kui kaua pean vaevlema

Kuid haigusel lõppu veel loota pole,
nii üksluiselt igav on olla siin.
Mind unest äratab unenägu kole,
ja algab taas see maine piin.

E. Õispuu, 14 a.
Emmaste

PISUT HIIUST

Teie, Vooremaa pojad, olete vist küll Kalevipoja künnivagusid näinud. Aga arvate, et meil, hiidlasil, oma Leigrist jälgi ei ole. Ometi on. Tulge Tohvri laidu ja te näete hiigelsuuri kivimürakaid maja alusmüüri taoliselt üles lapitud. Leigri maja varemed! Ja kui pehmel suveõhtul päike kaob kullaselt voo-gava mere hõlma, kostab ranna poolt tasaselt laks-laks... „Leigri-Tiiu loputab kangast,“ tähendab siis randlane.

H. Sepp, 15 a.
Tallinn

Töölistele

Uskuge, et lootused
täituvad, mis ihat;
sitkust üle ootuse
avaldavad pihad.

Ainult tahe ühine
tööd teil pühitsegu,
seltsis rada lühineb
julgemaks saab tegu.

Mitte üksikult, vaid koos
elu kraavitajad
ajavad kord halla soost,
laiendavad rajad.

Aga mis neil õnne viiv,
mis on vaevatasu?
Õhtu see — mis koju viib,
rõõm — mis rinnas asub!

L. Enrik Ilmre

Kevad kutsub

Kevade tuleb pilvist ja tuulist
mühades linna ja laande!
Lilleke ärkab talveunest
õlmed õrnsinised põues!

Näe, kuis kutsub kevade mind,
hüüdes: „Tule mu väike!
Talv on kaua rõhunud sind,
nüüd sõbraks sul lustilik päike!

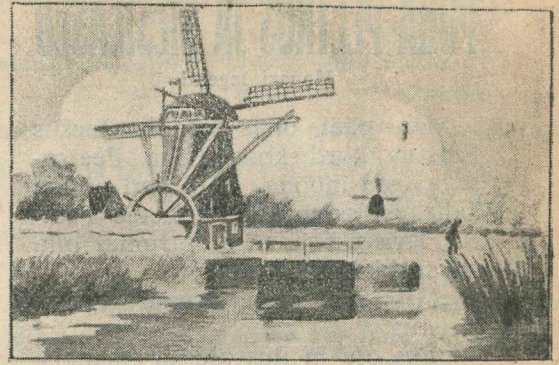
„Kuulen, su kutset ei hülga ma!“
vastan tall' säravail silmil —
„Toas nüüd enam olla ei saa,
lõo meelitab taevavõlvil!“ —

Richard Haav, 14 a.
Avinurme

ELUAVALDUSI MU KODU-KOHAŠ

Siin ta asub, Alutaguse ürglaane lõunapoolses servas ümbritsetud metsadest, mu kodupaik — Avinurme vald. Mõnes suuremas met-sanurgas võib siin veelgi kuulda huntide ulumist ja karu mõminat, aga vanasti olid need siin harilikud külalised.

Praegu teab ja tunneb Avinurme nime tallinlane, saarlane ja setu, või üldiselt — kogu Eesti. Aga mille poolest on ta siis nii kuulus? Siin pole ju eriti hädad põllud, ega pole, siit võrsunud tähtsaid isikuid, aga Avinurme mehed on „meisterdanud“ endile ise kuulsuse puu-animata ja toolide näol. Viimased viiakse laiali igasse kodumaa nurka. Ka suuremaid ja kallimaid mööbliesemeid valmistatakse siin, nii müügiks, kui koduseks tarvituseks. Igas korralikus majas võib siin leida diivaneid ja poleeritud laudu, mis enamasti valmistatud kodus. See amet on avinurmi-kutele päämiseks tuluallikaks, sest savised ja liivased põllud ei anna hädad saaki, väljaarvatud mõned üksikud kohad, aga puid ja meist-rimehi on siin külluses, sest pojad õpivad ameti isalt.

R. Kello
Rakvere

J.
Pliiats

Ellen Rõžov, 13 a.
Järva-Jaani

Kas elada?

Kas elada orjuse küttes,
ja olla vangina, —
kui võimalus vabaks saada
ja priiuses elada?

Kes istuks siis pimedas toas,
kui väljas on päikene,
kui rõõmsasti laulvad sääl linnud,
— kel mahuks see südame?

Kes kodule appi ei tõttaks,
või sureks priiuse eest;
kui jõudu ja rammu veel liikmeis,
kes hooliks raskustest töös?

KIRJAVASTUSED

E. Kirs Kevadel, Kevadõhtu, Peol, Valesi aru saadud, Metsavaht, Isamaa, Helmi T. Kevad käes, I. Sibrits Kinos, Laagriss, Öhtu taevas, Meie rand, Siin Põhjamaal, Vilma R. Üks õhtupoolik, H. Kuulmann Igaviku rüpes, Haavatu, Meri, Kevadrõkatus, E. Õispuu Kooliraadio, E. Ojasild Šapirograaf, Meida K. Kevade, Kalmistu, Eha kumal, Roosid, Varem, R. Jürisson Kui kätte jõudnud kevade, Laagris, H. Sepp Auahne alevivanem, Kaluri surm, Müts, Vardi kiri, E. Moldov Kiviheitja, Imekastike, Nali, Kännu Karla Kaval kütt, Arsti juures, Vabandus, Kaupluses, E. Ilmre Kevade kutsub, Nelli R. Peedu koob kangast, Vana Viruvärv, Oli Emadepäev, Külvi-tööl, E. Hernes Tuisupoiste äpardus, Keegi Minu pinginaaber, A. Talvik Ajaloo tunnis, Unerohi, Adamson ja munad, Suplemas, Maakera häving, Mõtted, Kui on raha, Vorsti press, A. Lagi Kevade, Õpilaslehes on ilusad jutud, Pühajärv, Pliiatsijoonis, H. Marfeldt Küdeva ahju juures, E. Sinissaar Taluõu, Mets, E. Asnep Jahimees, E. Suviste Üks paigake, Test, Must Albatross Maituli, O. A. Ööbik, Me võitlesime, Suviõine, A. Tevan Õppekäik, Kevade, Vinnimäe Öö seiklust, Naljavend, Kahjuks, Kes teisele, Vett toomas, Maskiball — Ei.

E. Kirs Kodus, Helmi T. Öppereis, Vilma R. Ema sünnipäev, H. Kuulmann Tootus, E. Õispuu Purjek, Pisut hiidlast, Minu lohe, E. Ojasild Lõbus vigur, K. Papjupu Talvine öö, J. Näkk Karikatuur, Vabadustuli, R. Jürisson Suvine pühapäev, R. Haav Eluavaldusi mu kodu-kohas, H. Sepp Haigus, V. Nerer Rutates, E. Moldov Annapihta, Kännu Karla Nupukas poiss, V. Ermel Vibupüss, Signali-seerimise aparaat, E. Hong Mustlase ka-valus, E. Ilmre Kevade kutsub, Nelli R. Emadepäeva hommikul, Vana kask, E. Hernes Minu kodu, Vinnimäe Tuuline haigus, Kummikindad, Trikk — JAA.

OMAVAHHEL

H. Kuulmann kirjutab:

„Kui meie seas on neid, kes püüavad rikastuda sellega, et tahavad leida tunnustust võõra tööga, siis on see kurb nähe, kuid parandatav.

Eesti tulevik on meis! Aus on olnud Eesti minevik ja kas peab see meie ajal olema teisiti? Seda ei tohi olla!

Minu arvates peaksid need paar, kes eksinud autunde vastu, paluma kirjalikult toimetusel vabandust. Sündigu see kahe nädala jooksul. Kui asjaosalised seda ei tee, tuleks toimetusel avaldada eksinute nimed lehes ja teatada vastavasse kooli, kust need õpilased pärit.

Eksimine on inimlik ja mis on inimlik, see on ka andestatav.“

Umbes samale seisukohale on asunud ka paljud teised „kohtunikud“. Mõned on veel soovinud, et eksinuil võetaks õigus teatavaks ajaks olla kaastööline. Jääme Kuulmanni otsuse juure ja ootame süüdlastelt vaban-dust. Mõned on seda juba teinud. „Ei iial enam!“ hüüab üks.

Ed.

PÜHA PEETRUS JA MESILASED

Ungari legend

Maa pääl olles kõndis Jeesus Kristus kord koos Püha Peetrusega teed mööda. Kui nad nõnda kahekesi sammusid, kõnetas Peetrus Kristust ja ütles: „Jumal olla on siiski ilus“.

„Miks sa seda arvad?“ küsis Kristus.

„Eks ole ju ilus aidata lesknaisi ja orvukesti, tasuda häile inimesile nende vaeva eest ja karistada südamekurjust. Oo tõesti, kui mina võiksin olla Jumal, siis ei oleks enam ühtegi halba inimest maa pääl.“ Vaevalt sai Peetrus oma jutu lõpetada, kui Kristus ringi vaatas ja ühe väikese noore puu küljes kobaras mesilasteperet märkas. Ja siisap ütles ta Peetrusele: „Mine, Peetrus, ja võta see mesilastepere oma kübarasse; viime selle endiga kaasa, kes teab, vahest saame seda veel kasutada.“ Peetrus ruttas puukese juure ja pühkis mesilaste kobarat oma kübara sisse, aga kuna neid palju oli, siis jäi üks osa mesilasi ta käe pääle.

Nõnda hakkasid nad edasi sammuma — Kristus ja Peetrus, kes kandis mesilasi kübara sees ja käe pääl. Aga sääl nõelas korraka üks mesilane Peetrust käe sisse, mille pääle püha mees valusasti karjatas ja terve mesilastepere ühes kübaraga maha viskas.

„Mis viga, Peetrus?“ küsis Kristus, „miks sa seda tegid?“

„Oi jah, söögu susi neid mesilasi, üks nõelas mind otse käsivarde.“

„Ent miks sa siis nõelajad teiste hulgast ei eralda?“

„Jah, kui ma seda ennem oleksin teadnud,“ ütles Peetrus, „aga mine

Soome keele kursus

NELJÄ KOULUVITSIÄ¹

Opettaja: „Kuka² on laiskin³ luokalla⁴, Hannu?“

Hannu: „En minä tiedä⁵.“

Opettaja: „Kyllä sinun pitäisi se tietää⁶. Kuka se on, joka⁷ istuu⁸ eikä⁹ tee koskaan¹⁰ mitään¹¹, silloin¹² kun toiset ovat¹³ tarkkaavaisia¹⁴ ja ahkeria¹⁵?“

Hannu (epäröiden¹⁶): „Opettaja.“

*

Opettaja: „Sinun ei tarvitse, Simo, tulla kouluun niin kauan kun äitisi¹⁷ on tuhkarakossa¹⁸. Sinä voit saada itsekin¹⁹.“

Simo: „Se on vain minun äitipuoleni²⁰; ja häneltä²¹ minä en saa mitään.“

*

Toivo oli tunnettu²² kaikenlaisista²³ kepposista²⁴ ja sai aina opettajalta nuhteita, kunnes²⁵ hänen täytyi²⁶ tunnustaa²⁷. Kerran²⁸ kysyi opettaja: „Kuka on luonut²⁹ maailman?“ — Kun Toivo ei osannut vastata³⁰ tähän³¹, alkoi opettaja häntä moittia³² ja sitten³³ huusi³⁴ Toivo, kuten oli tullut tavaksi³⁵: „Minä sen tein³⁶, minä

sen tein, mutta³⁷ en minä sitä tee enää koskaan.“

*

Opettaja: „Mikä³⁸ on erämaa³⁹?“

Oppilas: „Paikka, jossa⁴⁰ ei kasva mitään.“

Opettaja: „Voitko⁴¹ mainita sellaisen paikan?“

Oppilas: „Päälaki.“

1 koolinaljandit, 2 kes, 3 laisim, 4 klas-sis, 5 tea, 6 küllap sa peaksid teadma, 7 kes, 8 istub, 9 ega, 10 kunagi, iial, 11 mitte midagi, 12 sellal, 13 on (pluurali 3. isik), 14 tähelepanelikud, 15 usinad, hoolsad, 16 kõheldes, kahevahel olles, 17 sinu ema, 18 leetris, 19 ka ise, 20 emand, võõrasema, 21 temalt, 22 tuntud, 23 kõiksugu, 24 oma koerustükide, vempude poolest, 25 kuni, 26 tuli, pidi, oli sunnitud, 27 üles tunnustama, 28 kord, 29 loonud, 30 vastata, 31 sellele (sellesse), 32 noomima, laitma, 33 siis, 34 hüüdis, 35 nagu oli saanud kombeks, 36 ma tegin selle, 37 aga, 38 mis, 39 kõrb, 40 kus, milles, 41 kas võid.

Käesoleva kursuse järgi soome keelt õppijate tähelepanu juhitage siinkohal sellele, et Akad. Hõimuklubi poolt korraldatakse juuni kuus Tartus maksuta soome keele kursused, millest osavõtt on võimalik ka õpilasil. Lähemalt järgmisis numbreis.

sa leia seda nüüd enam, kui nad kõik on nii ühesugused nagu läätseivad.“

„Nõnda jah — vaata siis — kulla Peetrus,“ ütles nüüd Kristus, „kui sa Jumal oleksid, siis talitaksid sa samuti; kui inimesist üks kurja teeb, kas oleksid sa siis valmis karistama selle ühe pärast ka teisi süütuid inimesi.“

Ungari keelest J. V.

TÄNA ALGAB

„ÕPILASLEHE“

UUS ROMAN

„ÕPILASPÄEVIK“

Huvitavad kooliseiklused —

TOOTSI VÕISTLEJA!

Kilingi-Nõmme

2. algkool

Siin juhtuski
põrutav õnnetus

„Kas oskad kaares sülitada?“
 „Aga jöhve hobuse sabast kiskuda?“
 „Aga rotte oskad püüda?“
 „Aga sadamast asju tuua?“
 „Aga ujuda?“
 „Aga valetada?“
 „Aga sukelduda?“
 Seda kõike ma ei osanud ...
 „E-er“, ütlesin mina, „kuid mu isa oskab seda
 kõike, ja veel sada korda paremini ...“
 Siis ta puhus enda hõngu täis ja ütles:
 „Sul on isa, ja sa ei oska midagi ... Aga mul ei
 ole isa, ja ma oskan kõik. Ja veel palju muud ...“
 Lima isata lähed palju osavamaks ...

„Kas oskad kaares sülitada?“
 „Aga jöhve hobuse sabast kiskuda?“
 „Aga rotte oskad püüda?“
 „Aga sadamast asju tuua?“
 „Aga ujuda?“
 „Aga valetada?“
 „Aga sukelduda?“
 Seda kõike ma ei osanud ...
 „E-er“, ütlesin mina, „kuid mu isa oskab seda
 kõike, ja veel sada korda paremini ...“
 Siis ta puhus enda hõngu täis ja ütles:
 „Sul on isa, ja sa ei oska midagi ... Aga mul ei
 ole isa, ja ma oskan kõik. Ja veel palju muud ...“
 Lima isata lähed palju osavamaks ...

silmad, ta armastab sooja ja pehmet. Heini räägib, et tal tulevad väikesed, ja siis mina saan ka ühe.

Kui Heini laseb Hansi aedikust välja, siis ta hüppab kui vedru ja jookseb kui üleskeeratud mängukaru. Ja siis jääb kuhugi kõssutama, nagu oleks vedru maha joosnud.

Heinil on kass, valged hiired ja kuldkalakesed, ja nüüd ta tahab endale asutada ka tuvišid.

Ta ei jää kunagi rahule sellega, mis tal on.

Ma arvan, kodujänes on kõige parem, mis veel olla võib. Ja ma ei jõua oodata, millal Hansil tulevad väikesed ...

RÄBALAD.

„Me algame rottidest,“ ütles Heini. „Nad on räbalahunnikus.“

Läksime vanakraami-kaupleja Affelmanni õue. Ta elab meie lähedal väikeses kitsas tänavas.

Teo oli ka meiega ühes.

„Homniku vara üle meie tänava kuuldus kohutav möirgamine: „Va-a-a-nu asju, k-o-nte, kaltsu!“ jutustasin Heinile. „Jusku lõvi. Nii et ma ärkasin üles.“

„Seesama ta on,“ sõnas Heini.

Ja ühe hetkega oli ta vanakraami kaupleja õues, ei roninud isegi üle aia.

„Peeter Stoll“, ütlesin mina ja näitasin rusikak. teid kutsutakse?“
 „Minu nimi on Heini Heitmüller. Aga kuidas sed. Ta ütles:
 Tuli pois naabermaajast; tal olid punased juuk- veel kilidugi.
 Me mõlemad olime nälgased, kuid ei hammustanud me istusime maja trepile sööma.
 „Noh, kumb jõuab ennem kinni pista!“ ütles Teo. Teo ja mina saime tüki leiba marmelaadiga, ja Isa oli juba uues töökohas.
 rahvas panid juba mööblit paigale.
 Kodus ema, Herman, Friida ja alakorra naiste- olnud sõpra. Ja ma mõtlesin, et olen haige.
 ei ole liiva. Ja sadamasse ei lasta. Esialgu mul ei Ja me mängisime temaga liivas ja veeloikudes. Siin Puhapäeva tänavas oli mul sõber — see oli koer.

HEINI.

„Mina pole siin mitte teie nöökid!“
 Ja tulin välja.
 nalja, ja ütlesin:
 Nüüd sain aru, et nad teevad lihtsalt minu kulul kirjutaja kirjutas kõik üles.
 sest jutustama. Ja see tegi neile kangesti lõbu. Aga veel teisi politseinikke. Ja ma pidin kõik jälle algu- Siis kirjutaja ütles midagi telefoniga. Siis tuli

CARL DANZ

ÕPILASPÄEVIK

1000 - KUNSTNIK

MICHELANGELO

skulptor - maaliija - arhitekt

Elatanud mees ratsutab hobueeslil mööda tolmust maanteed, mis põhjapoolt viib Rooma. Vanamehel on pikk ja hõre, juba halliks läinud habe ja harvad juuksesalgud lameda kaabu all; nina isesugune tömp, nagu oleks ninaluu keskelt murdunud, silmad väikesed ja kokku-pigistatud, aga kui ta need vahel tõstab üles selgele taevale, välgatab neist otsegu saja mehe jõud ja tuli. Käed, mis ohje hoiavad, on pikad ja kitsad, kuid soonilised ja tugevad. — See vanamees on väikese Caprese linna kohtuniku poeg, tuhatkunstnik Michelangelo * Bounarroti (1475—1564).

Täna on üle 70 a. vanune meister jälle teel Iga- vesse linna, kust ta aastate eest suure meelepahaga oli lahkunud. Paavst Paulus III on kutsunud ta val- mis ehitama ristikoguduse suurimat kirikut, Püha Peetri katedraali. — Nooremana oli Michelangelo käinud kord Kreekamaal ja näinud antiikmaailma õilsamat imet — Parthenoni templit Ateena Akropoli kingul. Kui nüüd ta lähenedes Roomale selle seitse kinku sukeldub udust esile, süttib vana meistri rinnas noorustuli ja ta hüüatab endamisi: „Mina tahan ehi- tada uue Parthenoni ja riputada selle üles taeva ja maa vahele!“

Ja ta töötas veel hulga aastaid tarmukalt, kuni surm ta silmad sulges. Kuid ta riputas tõesti oma Parthenoni üles Rooma sinise taeva ja valge linna vahele.

Michelangelo on üks imestusväärsemaid kunst- nikke, keda maailm iialgi tunnud.

Ta isa, lihtne, kuid äge mees, tõreles temaga, et ta asjatult aega raiskab, ja ütles, et ta, kui see nii edasi läheb, on oma perekonnale häbiplekiks. Aga poiss ei kaotanud julgust, ta õppis maalima ja savi voolima ning kivi raiuma.

Florenzis oli suur marmorplakk, mille kord keegi suur kunstnik oli tellinud, kuid kahjuks kasutada ei saanud. Ükski ei julgenud asuda tolle kallale. Kuid Michelangelo julges seda, ta oli seekord kaksküm- mend kuus aastat vana. Juba mõne nädalaga laskis ta vormitust kivimürakast valmida imeilusa kuju.

Tollest päevast alates oli ta kuulus. Ta läks Roo- ma, paavstide kodukohta, tol ajal ilusaimasse ja rik- kaimasse linna. Paavstiks oli Julius II. See võttis Michelangelo oma teenistusse ning oli temaga rahul, nii et ta temakt enam lahkuda ei võinud.

Kuid selline suur soosing äratas paljudes kade- dust. Ja paavstile kõneldi ühel päeval „auk pähe“, et ta Michelangelol laseks maalida oma kapelli¹ lage.

„See pole mitte minu tööala,“ vastas Michelange- lo vihasele. „Mina pole kellegi maaliija, vaid kujur.“

Julius II oli kangekaelne vanake. Michelangelo pidi järgi andma, ja juba naersidki kadetsejad oma tembu üle. Sellega pidi Michelangelo kindlasti oma kuulsuse kaotama. Ometi Michelangelo andus jul- gelt tööle. Rohkem kui neli aastat ta töötas vahet- pidamata. Ta tegi kõik ise, koguni tellingud. Tal oli kästus maalida lagi: ta maaliski seinad! Aga kõigil ta keelis liginemise kapellile.

Ühel päeval soovis paavst näha, kui kaugel ta oma tööga on. Michelangelo keeldus teda vastu

võtmast. Vihasele tormas paavst siiski sisse, kuid Michelangelo viskas ta välja.

Lõpuks — see oli üks kõigipühakutepäev — langes linane riie, mis viimase võimaluseni täiskiilutud ka- pelli ees maalingut varjas. Kõlas üksmeelne imes- tushüüd. Kadedad pidid vaikima: maaliija Mi- chelangelo oli ületanud kujur Michelangelo.

Kuid iialgi polnud kuulsus nii kallilt ostetud. Ko- gu oma elu oli Michelangelo õnnetu. Ta oli kole. Ta kõhn nägu oli kortsudest küntud. Ta nina kandis rusikahoobi jälge, mis ta kord oli saanud ühelt kuns- tikaaslaselt.

M. elas alati üksinda: naistki polnud tal. Ta isa oli teda karmilt kohelnud, ta vennad olid päevavar- gad, kes oma elu sellega veetsid, et talt raha välja pressida.

Ta armastas oma kodulinna Florenzi üle kõige, kuid tal polnud õnne sääl elada, sest ta tahtis teda vabana näha, aga see oli türanni võimu all. Kui Flo- renz, väsinud rõhumisest, oma isanda minema kihu- tas, ruttas ta sinna, et linna kaitsta. Insenerina tuli tal juhatada kindlustuste korraldamist. Ent kui kee- gi siis linna reetis, pidi Michelangelo, täis tuska, mi- nema maapakku.

Michelangelo oli uhke. Valus oli see talle, et ta nende ees, kellega tal tegmist oli, alandlik pidi ole- ma. Ühel päeval lõi Julius II teda kepiga, teinekord kihutas linnast. Michelangelo oli vihane ja õnnetu, kuid pidi alistuma — ega mujal poleks parem olnud.

Ta ainus rõõm oli töö. Ja ta töötas haigustumi- seni. Ööd ja päevad läbi kestis see. Siis heitis ta kogu rõivaste ning saabastega voodisse. Kord tursu- sid tal jalad üles, tuli saapad lõhki lõigata, kuid naha- tükid eemaldusid ühes saapatükkidega!

Miski ei suutnud teda takistada: ta unistas isegi tervete mägede moondamisest kujudeks.

Michelangelo oli hääsüdamlik. Ta aitas paljusid õnnetuid, ta otsis esimesena üles salajase viletsuse. Ja kui ta almuseid jagas, ei tahtnud ta, et häätegitajad tuntaks. „Ärge uurige, kellelt raha tuleb!“ armas- tas ta ütelda.

Oma abilisi armastas ta nagu oma lapsi. Kui üks neist suri, nuttis ta kibedasti ning ütles: „Temaga on parim osa minust hauda läinud.“

KEVADISED HINNANGUD

on parimad neil,
kes loevad
„ÕPILASLEHTE“

VEEL ON VÕIMALIK TELLIDA!

TÄNA UUS ROMAAN —
„ÕPILASPÄEVIK“

* Hääldata — mikel/andželo.

1 kapell — väike kõrvakirik, kabel.

RAADIO-ONU

— JUUBEL —

Pühapäeval tähistas raadio-onu Felix Moor oma 10-aastast tegevust ringhäälingus avaliku raadioõhtuga.

Kuidas sattus Felix Moor ringhäälingusse?

L. Kalmet avastas Mooris näitleja ja pani Moori mängima O. Lutsu „Paunveres“. Siit algas ka tee lavale. Järgnes õppeaeg P. Sepsa stuudios ja Draamastuudios.

Aga lavatöö on ju kurnav ja Moori tervis muutus haiglaseks. Moori isa rääkis ringhäälingu (töötas alles kolmandat kuud) asjaajaja Reinsoniga, korraldati proov ja F. Moor palgatigi ametisse. 12. veebr. 1927. a. esines ta esmakordselt soolistina raadios.

Tehtud tööst annavad teatava mulje mõningad arvud. F. Moor on deklameerinud 46 korda, pidanud lugemistunde 118, lastetunde 713, reportaaže 240, neist kaks Soomest „Kalevala“ 100 a. juubeli-pidustustelt jne. Arvestame, et lugemistunde on juba üksi nii palju, et tuleks vahetpidamata kibedasti lugeda paar päeva, kui tahaks neid uuesti korrata!

Kõige südamelähedasemad on F. Moorile siiski lastetunnid.

Neist on ka muide tekkinudki tiitel — r a a d i o - o n u. Meiegi parimad soovid kandugu armsa Raadio-onu hääks käekäiguks ja juubeli-õnnitluseks!

CICEROST

Olles kõnekunsti õppimas võistles Cicero kuulsaimate kreeka kõnemeestega. Kord kui Cicero kõnet pidas, istus ta kreeklane-õpetaja Apollonius Malon liikumata oma istmel, kuna teised noorele kõnelejale vaimustatult plaksutasid. Pärast kõnet küsis Cicero paahaselt oma õpetaja käest, miks tema oli vaikinud.

— Ma ülistan ja imetlen sind tõesti, vastas Apollonius, kuid ma olen mures Kreeka saatuse pärast, millest on järel vaid haridus ja ilukõnekus; nüüd oled tulnud sina, riisud selle viimasegi ja viid roomlasile.

*

„Sa oled pärit alamast soost,“ ütles keegi rooma ülimus Cicerole. „Tõsi, olen lihtrahva laps,“ vastas Cicero, „kuid minuga algab mu sugukonna aadlus, kuna sinu oma jälle sinuga looja läheb.“

H. Mosin, 11 a.
Lepasaare

TEEME PIITSAVARRE!

Paar aastat tagasi juhtusin lugema ajalehest, et paljude muude artiklite seas veeti sisse meile isegi niisuguseid lihtsaid esemeid, nagu rehasid, piitsavarsi, pesupulki jne.

Imestama paneb igatahes!

Selles kirjutises vihjatigi muuseas sellele, et sarnaseid esemeid, eriti piitsavarsi, võiks eduga valmistada isegi meie karjapoisid.

Siin tahangi õpetada „Õpilastele“ lugejatele — poistele, eriti neile, kes siirduvad suveks karjaseelule, korraliku piitsavarre valmistamist.

Tuleb võtta sitkest puuliigist sobivas pikkuses kepp, see koorida, kuivatada, liivapaberiga siluda ja värnitsaga üle tõmmata. On värnits kuivanud, siis üks kolmandik või rohkemgi piitsavarre jämedamast otsast katta musta lakiga.

TALUPOEGADE KUNINGAS

Algus eelm. nr.-s.

Järgmisel õhtupoolikul, kui rüütliid valmistasid end sõjale ja abimehed, talupojad olid juba läinud, kuulis paater Dahlfeld mässupääliku nime, kes juhtis talupoegi. Teda kutsutavat Orupõllu Manivaldeks. See nimi lõi paatrile pähe, nagu tulejuga, sest too sepp oli ju ta lihane vend. Paater Dahlfeld oli eestlane ja kuigi ta põlgas maa rahvast, leidis ometi ta südames väike armastussäde oma eestlasest-venna vastu. Palavlikult otsis nüüd paater pääste-abinõu, mis säästaks venna ja ka ta väge hävimast.

Lõpuks kutsus ta oma poja Kaspari ja usaldas talle saladuse. Käskis talupoegi hoiatada oma suguvendade eest ja neilt relvad võtta enne, kui saabuvad rüütliid.

Vapustatult Kaspar asus teele, aga teekonna lõpuni ta ei jõudnud kunagi, sest lossi piilurite ees ei jäänud midagi saladusse, samuti oli avastatud paatri saladus. Kaspar langes kahe tee ääres varitseva sõjasulase oda läbi. Nüüd olid aga talupoegade vastaste teed lahti igale poole ja talupojad võeti kahe tule vahele. Võitluse kohta kirjutab Liivimaa kroonik Russov, et see olnud väga äge, sest hoolimata reetmisest olid võidelnud talupojatapperid vapralt rüütlite mõõkade vastu. Nende väejuhi käe all olevat langenud palju kuulsaid lossihärraseid ja fogte. Rüütliite raudne riietus ja relvad hävitasid talupojad viimaseni. Vangi võeti elusalt ainult juht oma abilistega, kes pärast piinamisi surmati.

T.

Nüüd läheb vaja mitmesuguseid naharibasid.

Mustaks lakitud osale tuleb põimida põigiti üksteisest üle 2 kitsast valgest lambanahast riba, millele otsad üle mähkida musta nahaga ja siis mõne naelakesega puu külge lüüa.

Piitsavarre teine ots lõigata umbes viie cm pikkuselt veidi laperguseks ja kinnitada nõõri jaoks sinna metallrõngas sitkete naharibadega. Nõõr kinnitatakse pärast silmusega rõnga külge.

Oli taas hämar ja sünge sügisõhtu, kui suured tuletunglad põlesid lossi ees platsil. Täna peeti kohut talupoegade „kuninga“, ta abiliste ja paater Naatan Orupõllu üle. Kui mässujuhti seati nelja hobuse vahele ja hobuseid sunniti jooksma iga nelja ilmakaare poole, siis ei suutnud Naatan enam kannatada ja ta lõi lossiperemehele oma raudus kätega näkku, nii et see langes verisena maha. Toibudes aga ta käskis Naatani samuti surmata, nagu oli tapetud ta vend — talupoegade kuningas.

Järgmistel päevadel ujutasid venelaste salgad üle terve Läänemaa.

KEELENURK

Ühildumisest

Sageli kuuleme — ja näeme — lauseid: ta ei anna selle mehele mitte midagi; laia äärtega kübar; pika säärttega saapad; pikameeste klubi, jne. Säärased laused loetakse vigaseks, sest reeglikohaselt peab omadussõna selle juure kuuluva nimisõnaga ühilduma, s. t. olema vastava nimisõnaga samas arvus ja käändes. Nii siis: ta ei anna sellele mehele mitte midagi; laiade äärtega kübar; pikkade säärttega saapad; pikkade meeste klubi, jne.

Ainult 4 viimase käände puhul ühildub omadussõna ainult arvus (ainsus või mitmus), jäädes ise omastavasse käändesse. Nende 4 käände lõpud on: -ni, -na, -ta, -ga. Näit.: me jõudsime eile teise päätküni; ta elab jõuka mehena; väikeste teadmistega ei saa kooli lõpetada; suurte kaotusteta ei oleks ka suurt võitu, ine.

Siit saamegi „kirvereegli“: omadussõna ühildub alati tema juure kuuluva nimisõnaga nii arvus kui käändes, ning taga ühildub aga ainult arvus.

M. L.

KERES TULI JÄLLE ESIKOHALE

Osavõtjad	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Punkte	Auhind
1. P. Keres (Eesti)	—	1	0	½	1	½	0	1	1	1	6	I—III
2. R. Fine (USA)	0	—	0	1	1	1	1	1	1	0	6	I—III
3. H. Grob (Helveetsia)	1	1	—	½	0	0	1	1	½	1	6	I—III
4. S. Landau (Hollandi)	½	0	½	—	0	1	½	1	½	1	5	IV—V
5. P. List (Saksa)	0	0	1	1	—	½	½	0	1	1	5	IV—V
6. G. Koltanovski (Belgia)	½	0	1	0	½	—	½	½	½	1	4½	
7. S. Tartakover (Poola)	1	0	0	½	½	½	—	0	½	1	4	
8. B. Dyner (Poola)	0	0	0	0	1	½	1	—	½	½	3½	
9. A. Dunkelblum (Belgia)	0	0	½	½	0	½	½	½	—	½	3	
10. A. Reynolds (Inglise)	0	1	0	0	0	0	0	½	½	—	2	

Paul Keres tõusis Ostende turniiril 6. kohalt üllatuslikult esikohale, jagades seda R. Fine'i ja H. Grob'iga.

Järgmine turniir Keresel Prahast

Ostende rahvusvahelisel maleturniiril on võistlejate lõplik järjestus järgmine: 1., 2. ja 3. Fine (USA), Grob (Helveetsia) ja Keres (Eesti), igaüks 6 punktiga, 4. ja 5. Landau (Hollandi) ja List (Saksa), 5 punkti, 6. Koltanovski (Belgia), 7. Tartakover (Poola), 8. Dyner (Poola), 9. Dunkelblum (Belgia), 10. Reynolds (Inglise).

Eesti maleilm on rahul. Viimaste voorude tulemused on meie noorelt malemeistrilt tublid. Kui Keres oli viienda vooru järele 5. ja 6. kohal, siis paistis kõigile tõenäolisena, et Eesti meister palju enam ülespoole ei jõua.

Kuid Keres pani välja oma viimase, ta tahtis ja püüdis oma halba turniiriseisu parandada. Ta otsis igast viigiseisust võidu jätku, kuni pingutused andsid tulemusi ja ta tuli esikohale.

Kerese kõrvoolek Fine'iga on tubli. See näitab, et Keres on suuteline maailma esimestega sammu pidama.

SPORT

EESTI RAHVUSMEESKOND EUROOPA KORVPALLI ESIVÕISTLUSTELE

Riiga sõidab 9-liikmeline meeskond

Teisipäeval peetud koosolekul Eesti Käsi- ja Jalgpalliliidu juhatus määras lõplikult kindlaks Eesti korvpalli rahvusmeeskonna, kes esindab Eestit Riias peetavail Euroopa esivõistlustel. Eranditult võeti rahvusmeeskonda Tartu mehed, kes viimasel katsevõistlusel Tallinnas saavutasid suure võidu Tallinna koondukmeeskonna üle. Riiga otsustati saata üldse 9 meest. Peale selle lähevad meeskonnaga kaasa veel H. Niiler ja Käsi- ja Jalgpalliliidu revisjonikomisjoni esimees kapten Mere (Tall. NMKÜ).

Mängijatena sõidavad Riiga: Tartu NMKÜ-ust Veski, Keres, Erikson, Suurna, Mahl, Kärk ja Zimmermann ning Akadeemilisest Spordiklubist Viksten ja Illi. Rahvusmeeskond sõidab välja 1. mai õhtul. Praegu pole veel selgunud, missuguses süsteemis Euroopa korvpalli esivõistlused peetakse. Kui osavõtjate arv kujuneb väheks, siis on võimalik, et esivõistlused toimuvad turniiri süsteemis.

Vinnimäe 13 a. N. Kanepi

TUULINE HAIGUS

Talumees on haige. Arst ei saa esialgu kindlaks teha, mis haigel viga, sest puudub kraadiklaas. Arst saadab tüdruku linna, et see tooks termomeetri ja käseb selle siis haigele kaenla alla panna, ning hommikul temale ütlema tulla, kuidas on.

Hommikul arst küsib: „Noh, kuidas on haigega?“

„Halvasti, härra doktor,“ vastab naine. „See, mis ma linnast tõin ja kaenla alla panin, näitab: „tuuline ja vihmane“.

Tüdruk oli toonud linnast kogu ni baromeetri!

KUIDAS VIAKSE OLÜMPIATULI TOKIOSSE

Laevade „teatejooks“

1940. aastal Tokios peetavate olümpiamängude korraldamiskomitee arutas oma viimasel istungil üksikasjalikult küsimust, kuidas viia olümpiatuli Tokiosse. Arvatavasti võetakse vastu Rahvusvahelise Olümpiakomitee kreeklasest-liikme ettepanek, mille järgi olümpiatuli tuleb merd mööda Tokiosse toimetada. Niisugusel korral tuleks olümpiatul rännata maad mööda ainult 1.410 kilomeetrit ja laevadel 17.876 kilomeetrit.

NOORTE ELU

SKAUTIDE SUURLAAGER

Rahvusvaheline skautide suurlaager Hollandis peetakse tänava 31. juulist kuni 14. augustini Vogelensang'is. Laagri juhatus palub Eesti noori, kes asja vastu huvi tunnevad, vastavate teadete saamiseks pöörduda hr. C. Jacobs'i poole aadressil: P. de Hoogstraat 24 Heemstede, Nederland.

Samuti korraldatakse augustikuus laagri noortele esperantistidele 14—18 a. vanuses Inglismaal, mille kestus kaks nädalat. Laagrist osavõtu tasu 30 šillingit ühes täieliku ülalpidamisega. Teateid laagri kohta annab laagri juhatus. Aadress: S-ro H. Yarwood, 106, Glengall Road, London, S. E. 22. Anglaland.

K. J.

PALVE

Ungari skautesperantistid paluvad eesti noori, kes soovivad kirjavahetust oma hõimrahvaga, kirjutada neile kas esperanto või saksa keeles. Soovitakse vahetada postmarke, ajakirju, vaatekaarte, rahasid ja skautmärke. Kirjad saata aadressil: Hungara Skolta Esperanto Rondo, Budapest v., Nagy Sándor u. 6. Hungarujo.

K. J.

Veronika

Palmõli

Saunaseep

on
parim
sauna-
seep!

Järgm. „Õpilasteleht“ mõistatusnurgas on suurejooneline 100 - ja s ü l e s a n n e. 99 korda on juba tänavu päid murtud ja nüüd tuleb sajas!

Tänase numbri lahendused ära saata hiljemalt 7. maiks.

97. VASTUOKSUSED

Millised vastuoksused leiata sellelt pildilt?

98. KEELEMEISTER

Kes suudab kõige rohkem „tuletada“ uusi sõnu?

Sõnast kõne „tuletada“ nii palju teisi sõnu, kui võimalik. „Tuletamine“ sünnib lihtsalt: muutnud antud sõnal mingisuguse tähe, saate uue tähendusega sõna; sellel muutke jällegi üks täht jne.

Näide (sõnast „kari“) kari — kuri, kuri — kurk, kurk — kark, kark — karv jne.

99. OTSIGE ÕIGE, RIIM!

Marie Under:

Orb

(Riim: a, b, a, b)

- Maadligi, vettligi — —, (4)
 Külgpidi —, (4)
 Laeni täis lainete — — (4)
 Kajakad läve —, (3)
 Oma ainsama — — (5)
 Öhtul koju tõi — (5)
 All poiste pilava — — (5)
 Kinni pidades — (5)
 Istus ja nuttis siis — —, (5)
 Jalgadel meri —, (4)

- Küpset, ruugavat — — (5)
 Põimis palmikut —, (4)
 Viires kas hüüdis ta — —? (4)
 Kuu kuldas lainetel —... (3)
 Ühtaegu valge ja — — (4)
 Kaelas voogude —, (3)
 Maadligi, vettligi — —, (4)
 Külgpidi —, (4)
 Laeni täis lainete — —, (4)
 Pisarad läve —, (3)

Toodud luuletusele leida riimid. Jooned värsse lõpus osutavad puuduvate sõnade silpide arvu, arvud sulgudes näitavad sõnade pikkusi tähtedes.

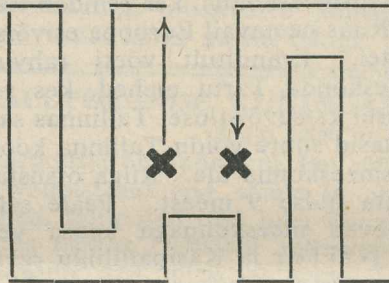
„ÕPILASLEHE“ NR. 17 ILMUNUD MÕISTATUSTE LAHENDUSED

70. ÄMBLIKUVÖRGU SALADUS

1) Orava, 2) Laeva, 3) Endla, 4) Valga, 5) „Indla“, 6) Sonda, 7) Toila, 8) „Endla“.

71. TÄHTPROBLEEM

Joone käik on noolega märgitud suunas.

72. MÕISTATUS

Miljonär tundis varga sellest, et ta koputas uksele. Oma toa uksele keegi kunagi ju ei koputa.

73. NIMEKAART

Nimekaardi omaniku elukutse on kirjanik.

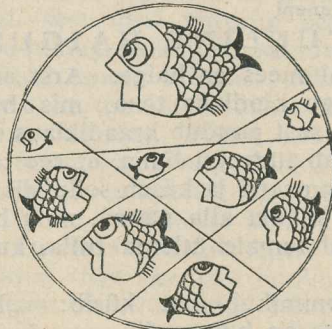
74. KUI SAABUS VABADUS...

Puuduvad sõnad järjekorras: hakavad, püssid, oma, vastu, ahelik, rüндаma, kompanii, tulistamist, appi, välja, põgeneb, kuulipildujad.

„ÕPILASLEHE“ LAHENDUSED

NR. 18

75. RIIAKAD KALAD

76. RALPH HAMBY' REKORD

See poiss on kooliteel maha tallanud 11 840 km ja selleks on tal kokku kulunud 98 päeva 16 tundi (kui ta tunnikirius oli 5 km).

77. RAHVATARKUST

Töö toidab tegijat.

LAHENDAJAD NR. 17

V. Tammekivi, U. Jürgens, Elmar Ontika, K. Tann, K. Ilves, A. Pärss, J. Ummik, H. Mets, Käkk, O. Kallasma (10), R. Pöder, E. Ernits, A. Palm, A. Puusepp, H. Uusen (2), R. Graf, M. Tsäko (15), F. Padar, V. Toots, Noorkotkas, Joosep Toots (10), M. Paju, K. Pajupuu, U. Mällo, L. Annus (8), A. Oissaar, A. Teder, E. Niigast, V. Ambus, H. Miina, Parvepoiss, V. Nerer, Virupoeg, P. Gutmann, R. Drikit, H. Kuulmann.

LAHENDUSED NR. 19

78. MAAGILINE SILBISTIK

1. Sakala, 2. Kasari, 3. Lagedi, 4. Kasari, 5. Ridala, 6. Merike, 7. Kesamaa, 8. sadage.

79. RISTARVUD

$$\begin{aligned} 70 &: 2 + 10 \times 3 = 135 \\ 15 + 7 &: 2 + 5 = 16 \\ 45 \times 2 - 6 &: 4 = 21 \\ 5 + 5 \times 3 - 9 &= 21 \end{aligned}$$

$$135 + 16 + 21 + 21 = 195$$

NEIL VEDAS!

1. A. Palm — J. Pert'i „Ühe õppursõduri sõjatee“
2. R. Graf — „Õpilasteleht“ aastakäik
3. V. Ambus — „Õpilasteleht“ aastakäik
4. R. Pöder — Pildimapp

TÄNASED AUHINNAD

1. F. Cooper „Nahksukajutud“
2. R. Kipling „Kuidas sai leopard täpid“
3. H. Tõnnov „Eksinud“
4. Pildimapp

K R A E

Väike poiss tuleb ärisse:

— Palun isa jaoks üks krae.

Müüja: — Missugust? Kas nii-sugust nagu minul kaelas?

Poiss: — Ei — puhast.

Õpilasteleht
kupong nr.

24

TOIMETUS JA TALITUS: Tartus, Võidu 10. Õ/k. „Koolivara“, telef. 8-29. TALLINNA ABITALITUS: „Kooli-Kooperatiiv“ S.-Karja 19, telef. 456-32. Posti jooksev arve nr. 2188. Vastutav toim.: M. NURMIK. Tegevtoim. ja talitusjuht: E. TONISMÄE. Toim. sekret.: ED. TASA. Väljaandja: TARTUMAA ÕPETAJATE LIIT. „Õpilasteleht“ ilmub üks kord nädalas. Tellimishind postiga: aastakäik (30 nr.) — kr. 1.50; poolaastakäik (15 nr.) — kr. 0.75; (10 nr.) — kr. 0.50; (5 nr.) — kr. 0.25. Aadressimuutmine 15 s. Kuulutuste hind: Kuulutusküljel — 5 s. mm., tekstis — 10 s. mm., lehe ees ja tekstis teksti kirjaga 15 s. mm.